

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדין 3, פל. 03-232262/3/4. תאריך: 196. העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך תבנית: יופי שגן • רכז מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מוזמביץ וזיורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת סרגוסטי • עורכת דפוס: אהובה קרון • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המדל: העולם הזה בע"מ • הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב • הפצה: גר-בע"מ

מעשה של חיילי ניקאראגואה, שחשדו כי המכונית שייכת לאויביהם, או שנהרג בידי אנשיהגרילה, שלא רצו כי מעשי סוכנות-הביון יתגלו לעיני הציבור האמריקאי.

למות — בשביל מה?

טורגנסון נפל כחייל קרבי בחזית התיקשורת. כפי שמעידים ידידיו, ובעיקר ידידותיו בירושלים, לא היה לו אופי של הרפתקן. הוא ירע לשמור על עצמו, ולא הסתכן שלא לצורך. בכל זאת יצא, בלי היסוס, למלא את תפקידו כאיזור-מילחמה, כשהוא משמש מטרה לעוינות שני הצדדים גם יחד. מדוע הוא עשה זאת?

כל אחד מאיתנו, העיתונאים שסיקרו אי-פעם את חזית-האש של מלחמה, בוודאי חשב על כך. אני יודע שהמחשבה חלפה במוחי בקיץ שעבר, כאשר קיפצתי בין העמדות הקדימיות של צה"ל בחזית ההיפרדרום והמוסיאון בירושל. סירתיו או בליוויית הצלמת ענת סרגוסטי בעמדות צה"ל לאורך חזית-הכיתור של בירות המערבית, מנמלהתעופה במערב ועד לנמלהים במזרח. השקפנו וצילמנו דרך אנשביירי, וחלנו לעבר עמדות השופות, שוחחנו עם חיילים דרוכים. סרן בלונדי נחמד הוביל אותנו בהתנדבות, במקום אחד עצר אותנו מפקד-אוגדה ואמר שאנחנו משוגעים. ענת נמוכת-הקומה סחבה עימה מיטען כבד של מצלמות.

לשם מה אנחנו עושים את זה? כך שאלתי את עצמי אז, וכך אני שואל את עצמי גם כיום. בשביל מה עשה זאת טורגנסון? בשביל כמה שורות בעיתון, שהקורא המשועמם יעבור עליהן בריפרוף? בשביל סקופ? מי ידע? מי ישים לב? התשובה אינה פשוטה. יש לעיתונאי האמיתי הרגשה של שליחות. הוא מרגיש שהוא חייב לראות את הכל כמו עיניו, להתרשם, להתחלק בחוויות האנשים, כדי שיוכל לרווח על כך דיווחאמת. יש בזה גם מידה רבה של סקרנות טיבעית, שהיא חלק מציוויו של כל עיתונאי, ושאוילי הביאה אותו מלכתחילה למיקצו זה. (יש אימרה אנגלית שחשבתי עליה השבוע: "הסקרנות היא שהרגה את החתול". מעולם לא יתכן שיש בהסתכנות זו גם מידה של גאווה אישית. העיתונאי מוכיח לעצמו שאינו פחד, שהוא יודע להסתדר עם הפחד שלו, שאינו נופל מאיש מן החיילים הקרביים שעליהם הוא מרווח.

הנכדה * **היתה נכד** * **לעורכי ידיעות אחרונות** ינתנה לאחרונה רוגמה מאלפת של כוחהפירסום של העולם הזה.

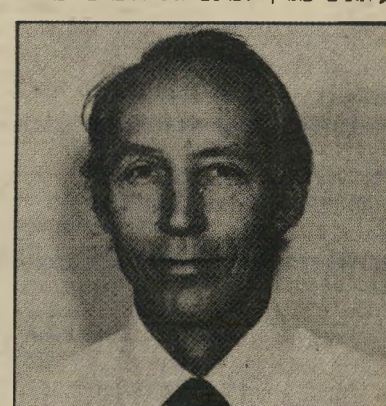
נגליון האחרון כתבה רחל המרחלת קטע קטן על לידת בנם של עמירם ניר וגזרדי, בתו של נוח מוחס, מבעלי הצרורן. הידיעה היתה מריויקת, אך ככותרת חלה טעות מצערת. המילה "נכד" התחלפה במילה "נכדה".

כימים שלאחר הופעת הגליון הוצפה מישפחת מוחס במבול של ברכות כעליפה וככתה, כולן דיברו על "נכדה".

בנסעו במכונית לבנה בהונדורס, במרחק של שני קילומטרים מן הגבול, נורה לעברו טיל. הוא נהרג יחד עם הצלם. איז לדעת אם היה זה

למי יני

כאשר טיפולתי לפני ארבע שנים בפרשת דניאל פינטו, שביצע פשעי-מלחמה מחריד בלבנון, לא יכולתי לפרסם את הדברים שבשועון הצנזורה הצבאית לא איפשרה את פירוט המיקרה. הייתי אז חבר-כנסת, והכינותי דו"ח מפורט על המיקרה והשלכותיו, עד להמתקת דינו של האיש בידי הרמטכ"ל רפאל איתן, בעל הלב הרחום לגבי הורגי-ערבים. את הדו"ח הזה הפצתי בין 119 חברי-הכנסת. אחד העותקים הגיע איכשהו לידי דיאל טורגנסון, כתב לוסי-אנגלס טיימס בארץ. הוא מצא דרך להעביר את הדברים לעיתונו, ושם פרסמו. כתוצאה מכך יכלו גם העולם הזה ושאר העיתונים בארץ לפרסם את הדברים. פרשת

עיתונאי טורגנסון מדוע הוא עשה זאת?

פינטו התגלתה ברבים, וגרמה לדיון לאומי נוקב. יתכן שהדברים השפיעו על צה"ל במלחמת-הלבנון. כעבור כמה ימים התגלתה באותה צורה גם פרשה שניה של פושעי-מלחמה, שדינו המתק עליידי איתן ושאת קורותיו פירסמתי במכתב לעמיתיי בכנסת.

הכרתי את טורגנסון מפגישות די מיקריות בכנסת ובחברה. מעולם לא היתה לנו שיחה מעמיקה. לכן איני יודע אם פעל בפרשות אלה רק כעיתונאי, הרוף אחרי סקופ, או שהיה גם מעורב מבחינה נפשית ומוסרית.

הוא לא היה ישראלי או יהודי, אך חשרתי בו תמיד שלא פעל בפרשות אלה כעיתונאי אדיש, אלא כאדם בעל ערכים, הממלא גם שליחות מוסרית — ככל עיתונאי טוב באמת.

לפני שנתיים הועבר טורגנסון עליידי עיתונו מהארץ. בשבוע שעבר סייר בליוויית צלם-עיתונות ליד הגבול של הונדורס-ניקאראגואה. בגבול זה נערכת עתה מלחמה ועירה. חבורות של לוחמים-שכירים וחסידי של הרוחן המאוס אנאסטסיו סמוחה, שהורג ונהרג, עורכים שם התקפה על המשלה השמאלית הנוכחית של ניקראגואה. אין זה סוד שכנפיות אלה מומנו וצויידו עליידי סוכנות-הביון האמריקאית, והדבר משמש נושא לוויכוח חמור כדעת-הקהל בארצות-הברית. כמו עיתונאים אחרים, ביקש טורגנסון לברר את העובדות.

בנסעו במכונית לבנה בהונדורס, במרחק של שני קילומטרים מן הגבול, נורה לעברו טיל. הוא נהרג יחד עם הצלם. איז לדעת אם היה זה

כתבת השער הקדמי:

יורש העצר

בשיא המשבר בשביתת הרופאים התגלה האיש המושך היום בחוטים בקוריה בירושלים — ננימין זאב נגין. מקורביו אומרים: עתידו הסולימי מובטח. אם יכנס מחר לקלחת הסולימית, יקבל כל מה שירצה.

8

כתבת השער האחורי:

הכלה המיסתורית

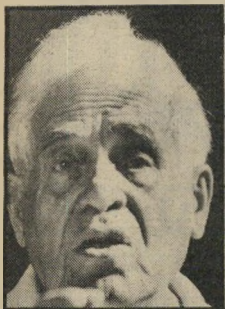
עמוס ברנס עומד להתחתן! ערב צאתו מהכלא סיפרו בני-מישפחתו לכתבת העולם הזה שבבית ממתניה לו צעירה העומדת להינשא לו. למחרת היה בסיהם סיפור שונה, ואילו הצעירה המיסתורית, אילנה שושן, נעלמה.

64

הנפילים

כמעט כל מנהיגיה הנבחרים של מפ"ם רצו כפירוק המערך עם העבודה. אך מאיר יערי ויעקב חזן, שני הזקנים הנצחיים של המפלגה, כפו את רצונם על הור עידה. "העולם הזה" מדרוח איך זה קרה לפני ואחרי הקלעים.

12

"אני אידיוט, אני עבד!"

ד"ר איתן חירעם, שהיה מיוזמי שבתת הרעב בבאר-שבע, סיפר ביום השטיעי לצום על הרגשתו הפיסית והנפשית. תיארו איך מסתדרים עם 16 אלף שקל ברטו לחודש (וטעו: מגעו בנו. השפילו אותנו, מסרו נתונים שיקריים ואמרו עלי שאני רמאי ושקרן!)

29

אין הומואים ישראליים

כולם אמרו לבמאי רוני אסור לין שהסרט שלו טוב, וראוי להקרנה — עד שמישהו בטל-וויזיה החליט שאסור להראות אותה בישראל סרט על הומו-סכסכאלים ישראליים — אחרי שהטלוויזיה השתתפה במי מון הסרט!

68

לחיים ולמוות

בישיבה פודית של הנהגת פת"ח, שהתקיימה לפני ארבעה חודשים, התגלה לראשונה שהתארגנה אפיוויציה קיצונית לקר ערסאת. כך מגלה אורי אבנרי, ומנתח את המרד המדוע זעזעו היום את יסודות אשף.

6

ההלווייה

כל המוזמנים הגיעו להלווייתו של שימחה ארליך. אך אותם שהגיעו לא הצליחו להתאסף והתחילו לעסוק בניהושים ובנבואות: מי יירש את המנוח?

36

זריקות-הזוועה של דולברג

השדדים שלי צמחו לגודל של אבטיחים! מספרת רחל יעיש, שקיבלה טיסול הורמנאלי אצל ריי מנשה דול-ברג. היא בטוחה שהרופא מבסרסבא אימלל אותה והרס את חייה. כשגנזו דינו באה לבית-המישפט, ולראשונה סיפרה על סיבלה.

66

"אני לא נכה!"

מעוזיה סגל, קטוע שתי רגליים ויד, עורר סקרנות והתפעלות כאשר התראיין בתוכנית שעה טובה. השבוע הוא שוחח עם שרתי ישי על לירותו, על המילי-חמה הפציעה והמאבק לחיים, על נשים ומין, והכריז: "אני לא נכה! אני יכול לעשות הכל!"

56

מעולם לא קיפחו אותי

יום לפני מותו הפתאומי של בעלה, ישה לילית נגר שמחה ומאשרת ודיברה על תפקידה בסדרת הטלוויזיה מישל עזרא ספרא ובניו, על ילדותה במצרים, על משפחתה ועל הקריירה שלה, והיא מכריזה: מעולם לא הרגשתי שמקפחים אותי בגלל היותי ספרדייה!

42

מהשמיים לארץ

הם נפגשו במטוס. משה פילוסוף היה דייל בן 29. יהודית היתה בת מיליונר מונצואלה בת 15 וחי. אחרי חודשיים הם התחתנו. מאז עברו שמונה שנים. היום הוא טוען שהוא קנאית חלנית והיא מאשימה אותו באיום לרצחה בסכין.

45

שוד ושבר

המיטרה טוענת שהיהלומן מישל קלפהולץ עשה קנוניה עם אחיה של אשתו כדי לשדוד מעצמו תכשיטים בשווי של 120 מיליון לירות. פרקליטו הגיש תלונות נגד צוות החקירה על הכאה והר-צאת הודעה במימה.

55

גם שודד משלם!

"החלפתי מיקצו" התגונן ציון אסקפור וביקש לשחרר אותו מתשלום מזונות. הוא טען שהוא עזב את עסקי העולם התחתון ושמשכורת רי גילה אי אפשר להתפרנס, השיר פט קבע: למרות זאת ישלם!

47

המדורים הקבועים:

39	מיבחר שידורים	4	תשקיף
40	רחל המרחלת	5	במדונה
44	יומן אישי	15	הנדון — התיסמנות
48	חלון ראווה	16	אנשים
50	נמר של נייר — קריאת קיץ	18	בלונים
52	זה וגם זה	21	הורוסקופ
58	לילות ישראל	22	מיכתבים
60	קולנוע — אילמז גוני	23	זה היה העולם הזה שהיה
	מה הם אומרים, מה הן אומרות —	24	תשבצוסן
	מינה צמת, בועז אפלבוים, חיים רמון,	24	עולם קטן — אפגניסתאן, יוון
	אתי לב, רפי הר-לב, ודרור זינגרמן	24	והנרי קסינגר
68	תמורים	33	אנשים בעולם
69	אתה והשקל	34	שידור
70	ספרט	38	

א. א. א. א.